

Nr 528

Av herr **Hansson** i Önnarp, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, angående stuteristatens organisation m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 102 förordas bl. a. att antalet ston vid stuteriet i Flyinge skall minskas från nuvarande 30 till 20. Detta överensstämmer med vad utredningsmannen, generaldirektören C.-H. Nordlander, föreslagit, vilken i sitt betänkande framhållit, att ifrågavarande minskning borde äga rum av besparingsskäl och för att bereda enskilda uppfödare erforderligt utrymme för avsättning av högt kvalificerade avelsdjur. Departementschefen synes ha godtagit denna motivering.

I sitt betänkande har utredningsmannen beträffande denna fråga vidare bl. a. anfört: "Stuteriet i Flyinge är avsett att upprätthålla och förkovra den svenska ridhästavelns kvalitet genom ett avelsarbete, som tar sikte på att ingjuta, befästa och bevara önskvärda egenskaper hos rasen. Stuteriet kan anses vara ett reservat för en samling elitston och utgör en garanti för att beskällarbeståndet även i fortsättningen kan hållas på en tillräckligt hög nivå."

Enligt min uppfattning finns det välbefogad anledning att på denna fråga lägga även andra vägande synpunkter, som talar för att man i fortsättningen helt slopar hållandet av avelsston vid stuteriet i Flyinge. Den ursprungliga tanken att göra stuteriet till ett reservat för en samling elitston synes mig icke ha kunnat förverkligas. Sålunda har under de senaste 10 åren till stuteriet inmönstrats 89 hingstar, varav inte mindre än 58 från enskilda uppfödare. Detta förhållande synes tala för att kvaliteten på avelsston är bäst hos den enskilda uppfödningen och att stuteriet härvid är i underläge.

För ytterligare belysning av denna standardskillnad kan exempelvis hänvisas till resultatet av uttagningen av 80 avelsston till distriktslantbruksmötet i Malmö 1937. Uttagningen verkställdes av en uttagningsnämnd, utsedd av hushållningssällskapen i de fyra sydsvenska län, som var lantbruksmötets räjong. Av de 80 avelsston, som uttogs, var 74 med svensk härstamning och 2 fullblod födda och uppfödda hos enskild uppfödare. Av de återstående 4 stona var 2 importerade och 2 födda vid stuteriet i Flyinge. Inget av de på stuteriet födda djuren kunde av prisdomarna tilldelas högre bedömning än 2:a och 3:e pris. Att av de uttagna stona endast 2 härstammade från Flyinge och att inget av dessa kunde

nå bättre placering i allmän tävlan, måste anses vara tydliga tecken på att stuteriet inte på sätt som avsetts lyckats förverkliga sin uppgift att tillvarata och konsolidera den kvalitativt bästa delen av den inhemska stostammen.

Det billigaste och bästa sättet att tillvarata det värdefullaste avelsmaterialet måste därför enligt min mening vara, att den enskilda uppfödningen får svara för rekryteringen. De bästa förutsättningarna för ett gott resultat synes mig vara, att enskilda uppfödare i konkurrens får frambringa materialet för den hingstuppfoädningsverksamhet, som stuteriet vid Flyinge alltjämt bör bedriva. Det synes mig därför inte vara motiverat att i fortsättningen hålla avelsston vid stuteriet i Flyinge.

Med anledning av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i enlighet med motionens syfte måtte besluta att bemyndiga Kungl. Maj:t att helt nedlägga avelstohållningen vid stuteriet i Flyinge samt vidtaga de ändringar i personalförteckningen, som härav erfordras.

Stockholm den 18 mars 1955

Stig F. Hansson
i Önnarp
